

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KOZLÖNYE.

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyed-
évre 2 frt 50 kr, egy óra 1 forint.

Megjelenik mindennap.
vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő:

Vértesi Gyula.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Széchenyi-utca 1761. sz.
Kunz József ur kereskedésével szemben.

A legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel.
Egyes szám 4 kr.

Alkotmány-hiba.

Mióta csak az obstrukció réme fel-
tütötte fejét a magyar parlamenti életben,
azóta egész csomó okos ember egyre
azon töri a fejét: hogy és miképen le-
hetne megorvosolni ezt a mi nagy poli-
tikai betegségünket.

Egy most megjelent röpirat, mely-
nek czime: „A magyar alkotmány hibá-
ja” szintén ezzel a bajjal s annak biz-
tos árkánomával foglalkozik, még pedig
nagyon figyelemreméltó, komoly tárgyi-
lagossággal.

A magyar alkotmány hibájának tartja
azt, hogy nincs gondoskodva a parlament-
ben eszközökről, melyek a szólásszabad-
sággal való visszaélésnek s a féktelen
szenvedély kitöréseinek elejét vehetnék.
A múltnak és a jelennek történelméből
idéz példákat arra nézve, hogy egyrészt
a törvényhozó hatalom tehetetlensége
mily veszedelmeket hozhat az országra,
másrészt pedig, hogy van mód a törvény-
hozás zavartalan működését, a legális
többség akaratának érvényesülését s a
törvényhozás tekintélyét biztosítani.

A törvényhozó hatalomnak hiánya
— ugymond — a szabadszólás álczája-
alatt, a szabadosságnak, féktelenségnek
korlátlan gyakorlatában nyilvánul; —
erre kell oltalom.

Hozzuk be az ophorok ismert intéz-
ményét, vagy az amerikai jogszokásokat,
adjunk a képviselőháznak olyan jogot,
melyet Amerikában a kongresszus gyako-
rol, hogy kebe'éből féktelenkedő tagjait
bizonyos időre, esetleg örökre kizárhassa.
A képviselőház elnökét ruházzuk fel azon
hatalommal, melyet Amerikában a szená-
tus elnöke gyakorol. . . .

. . . A képviselőház pártokból áll,
anélkül nem is képzelhető. A parlament-
ben minél fontosabb kérdések tárgyalat-
nak, annál inkább pártértekezletnek, a
ház elé hozandó elvek vitatva megállá-
pittatnak, minden képviselő nyilváníthat-
ja véleményét. A párt kijelöli azon tag-
jait, kik a házban felszólalnak, elhatáro-
zását tolmácsolják s így minden képví-
selő érvényesítheti jogait, szólásszabad-
ságát szabadon gyakorolhatja.

A tulságos sok beszéd rendszerint
üres, s a köjóra nem hasznos, ép úgy
összezavarja, elhomályosítja az elmét,
mint a villany fénye veszélyezteti, lehe-
tetlenül a hatást. Az országnak nempat-
togó szólamokra, hanem tette, cselekvésre
van szüksége, his en a nép alsó rétegei-
nek nyomora kiált felénk, segítsünk
rajta!

A röpirat végső sorában a miniszter-
elnököt aposztrofálja, hogy az alkotmány
e hibáját küszöbölje ki.

Védje meg a szenvedélyek ki-
törései, a politikai morál kicsapon-
gásai ellen, az alkotmány integritását,
keltse életre üdvös eszméit, rendezze a
közigazgatást s így kiépitve az állam fen-
tartó oszlopait, mint az osszágnak nagy
reformátora megvédi a hazát viharoktól,
oltalmazza a jogot az erőszak, az igaz-
ságot a tévelyek rombolásai ellen, s bol-
doggá teszi Magyarországot, melynek
üdvé a társadalom nyugalma, békéjén.
annak összeforrasztó erején, kitartó mun-
kásságán, a törvények tiszteletén virul föl.

Mert igaz ugyan, hogy bizonyos
határig az ilyen politikai nyavalyára is
czélszerű azt a parasztbölcséséget alkalmazni,
hogy majd segít rajta a termés-
zet — de hát a természetnek ezt a
működését ha nagyon lassú, még is csak
siettetni kell valamivel.

Belföld.

Május elseje a fővárosban. Magyarország
fővárosában békésen zajlott le a szociál-demo-
kraták párisi kongresszusán ünneppé avatott
nap. A csufos idő miatt abba maradtak a ter-
vezett fölvonulások, sőt még a zárt helyiség-
ben mulatozók kedvét is lelohasztotta a sza-
kadatlan esőzés. A külső Váci-úti „nussdorfi
park” helyiségében is alig gyűlt össze néhány
ezer munkás. A kik a parkban összegyűltek,
résztint egy sváb banda játékában „gyönyör-
ködtek”, résztint a dalárdisták énekét hallgat-

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

A leütött fecskefészek.

Nagy gyász van a familiánkban,
A szempillákon köny rezeg:
Ereszünkrol a fecskefészket
Leverték durva, csúf kezek.

A mi kedves, picziny lakóink
Boldog tanyája oda van . . .
Kapunk alatt ott szálldogának
Elárvúltan, hajléktalan.

Egy éve, hogy sárfészkek itt állt
Epen a mi lépcsőnk fölött;
Fecske-csicsergés üdvözölte,
Ki a mi kis lakunkba jött.

Magunk is annyi szép reménnyel
Egy éve vertünk itt tanyát,
S fecskéinkkel úgy összeszoktunk
Egy tavaszon s egy nyáron át.

Hogy megjövének a messze útról
S itt várt reánk kis enyhe fészkek:
Legelső gratulánsaink
E kis fecskék voltak minékünk.

A mint ajtónkhoz érkezénk
— Magunk se tudtuk, mit jelentsen? —
Ott ült, — fogadni tán az új párt —
Egy fecske az ajtó-kilincsen.

S jó kis lakóink voltak ők,
Ott éltek vigan szabadon;
Beszálltak még szobánkba is
A nyitott kerti ablakon.

Jó reggelt mondta csicseregve
S jó éjszakát is estelen . . .
S napközben be nem állt a szájok:
Pletykázva csacsán szüntelen.

Kicsinyeiket szárnyra kelték;
S hogy hervadás borult e tájra:
Igérték, hogy majd visszajönnek
S úgy szálltak el más, szebb hazába.

Ott kin vadul tombolt a tél,
Am fészkek szépen megmaradt.
Maga a nagy, rideg természet
Védi a jó kis madarat.

S hogy visszajöttek újra vigan,
Örülve; hogy elmúlt a vész:
Viszontlátott tanyájukat
Leverte ádáz, durva kéz.

Az ártatlan kis fecske-pár
Idylle most már oda van,
Zápor dühöng kinn; — s ők megázva
Didergenek hajléktalan:

Esengve röpkednek tova,
Nézni: tanyát hol verjenek?
Hol nem rombolják össze fészkek:
A hol nincsenek — emberek.

(Debreczen, 1892. május 2.)

Benedek János.

A légyott.

— (Vig beszélyke.) —
Irta: Törös Tivadar.

I.

A nézőtér üres és sötét volt. A színház-
ba olyan csend vette be magát, mintha ki se
nyitnák többé. A nemrég nevető-tapsoló közön-
ség eltűnt, mint a Machbet boszorkányai, nyom
nélkül s legfeljebb egy-egy bolondos ötlet vagy
dal a jutalomjátékra előadott operettből mutatta
— az otthoni vagy a korcsmai társaság előtt
elprodukálva, — hogy az este az operett-pri-
donna jutalomjátéka volt.

ták, közben-közben pedig nagyban fogyasztották a frissen csapolt sört. Nehány titkos és sok valóságos rendőr várta, hogy mikor kerül a sor egy kis „erélre és tapintatra.” Mikorra az idő kiderült, sok kokárdás munkás parádézott az utcákon. A kora máj, vendéglők telve voltak mulató munkásokkal. A vidéki városokban is nagy csendben folyt le e nap, még ott is ahol tavaly a munkások felvonulásokat rendeztek — ez idén erre még előkészületeket sem tettek.

A zsidó vallás recepcziója. Arra a hírre vonatkozólag, hogy a közoktatásügyi miniszter legközelebb rövid törvényjavaslatot fog beterjeszteni a zsidó vallás recepcziójáról, a Bud. Corr. illetékes oldalról nyert értesülés alapján jelenti, hogy az minden alapot nélkülöző találgatás. A zsidó vallás recepcziójának illeték kerestülvitele a törvényhozás útján különben is képzhetetlen, mert célszerűtlen, mivel nem recepczióelvi kimondásáról hanem a recepczióval összekötött számos konkrét kérdés rendezéséről van szó. Csáky Albin gróf miniszter a közoktatásügyi tárca tárgyalása alkalmával a recepczió fontos kérdéséről behatóan fog nyilatkozni.

A közös hadügyi költségvetés tervezetét megküldte a közös hadügyminiszterium a monarchia két állama kormányainak s a magyar kormány kebelében értesülésünk szerint, már megbeszélés tárgyát is képezte a tervezet, mely hogy a hadügyi költségeknek újabb emelését fog alja magában, mondanunk is felesleges. A közös költségvetést megállapító közös miniszteri tanácskozásokat a jövő héten fogják megtartani.

Országgyűlés.

Máj. 2.

Az indemnity-vitát ma befejezte a képviselőház. Az utolsó két szónok Kuu Miklós és Csanády Sándor volt. Ezután a zárbeszédre került a sor, s először is Hegedűs Sándor előadó tartotta meg magvas zárbeszédét. Hege-

dűs kiterjeszkedett az egész vitára s összegezte ennek eredményeit; világosan csoportosította az ellenzék vádjait s éles logikával boncolta föl ezek mindegyikét; és kimutatta, hogy a második indemnity benyújtása nem a kormány hibája, hanem a kormány kötelessége volt. Beszédét a szabadelpárt élénk helyesléssel fogadta.

Hefly Ignác és Apponyi Albert gróf tartották meg ezután zárbeszédeiket. Különösen Apponyiét lelkesen fogadta saját pártja.

Wekerle Sándor pénzügyminiszter szólalt föl ezután, hogy az államháztartás rendes menete érdekében elfogadásra ajánlja a fölhatalmazási törvényjavaslatot. A kormány programja ismételtén kifejtetvén ezuttal arra nézve nem nyilatkozik. Igen finoman fejezte ki azonban azt az igazságot, hogy a tárgyalások hosszadalmaságának a magyar parlamentben az az oka, hogy a képviselő urak bár joggal ugyan, de nem mindig okkal hosszasan beszélnek.

Megjegyezte a miniszter, hogy tulkiadások oly kiterjedt igazgatásnál, mint maga az államháztartás, mindig előfordulnak s budgetvel, vagy indemnityvel kelljen kormányozni, ebben a tekintetben az különbséget nem tesz.

A pénzügyi év áttételét más időszakra nem helyesli a miniszter. Midőn azt említette föl Wekerle, hogy az indemnity sürgős beterjesztésére azért is szükség volt, hogy a valuta-rendezés esetleg a budget-vita félbeszakításával is kivihető egyen, a szabadelpárt élénken megéljenzte a pénzügyminisztert.

Végül megjegyezte Wekerle, hogy a tisztviselői fizetések szabályozásáról szóló törvényjavaslatot az egész kormány óhajtja ez évi július elsején életbeléptetni, de ez nem jelenti azt, hogy e miatt a budget-vitát föl kellene függeszteni. A miniszter kiváló politikai szónoklatát az egész ház általános figyelemmel hallgatta s a szabadelpárt élénk tetszéssel és helyesléssel kísérte.

Ezután a ház impozáns többséggel megszüavta az indemnityt.

Szerencsés helyzet.

Párisban a köztársasági elnököt és a kormányt minden oldalról sürgetik az ostromállapot kihirdetésére, a mi által teljesen megváltozik a helyzet képe, és a rendszabályok szigorosa most már nem a jogiért küzdő munkás nép ellen, hanem a tör és dinamittal dolgozó bravók merényleteinek megakadályozására lesz irányítva. És ezeknek a rendszabályoknak közöhlajtás szerint minél drakoibbakknak kellene lenni, mert az anarchia őrlőgő hívei egy olyan kiterjedt, világgraszoló bandává alakultak át egészen észrevétlenül, hogy már a Balkán-félsziget sem ment tőlük s a hogy egy legujabb távirat egész határozottsággal állítja, már a balkánfélszigeti anarchista-liga is megalakult, miközben Rómában és Milanóban csaknem egy napon újabb merényletek idézték elő a legkimételetlenebb rendőrségi üldözéseket.

Nagy a szerencséje Magyarországnak, hogy ilyen általános anarchiát célzó kísérletek közepette, érintetlenül áll nálunk a helyzet, és leszámítva egy pár apróbb, jelentéktelenebb szociálista kísérletet — melyek erős rendőri asszisztencia mellett tehetetlenkedtek — a magyar munkás nép zöme. józan értelmessége folytán, hidegen viselkedik e mozgalmakkal szemben hosszú évek óta tartó kísérletek daczára. Mindazok a külföldről ide vetődő szociálista agitátorok, kik notorius hírluktól megelőzve kerültek magyar földre, itt csakhamar olyan ellenőrizésre találtak, hogy csupán a legselejtebb elemeket sikerült hálójukba keríteni, míg a tisztességes munkás elem nálunk mint egy falanx áll a söpreddékel szemben és az igaz jogok követelésén túl — melyeket kormány és közvélemény egyaránt pártól — egy lépést sem tesz a fölforgatók táborá felé, honnan minden egyéb biztatás hangzik, csak a szolid munkásságra való hívás hangja nem.

És a míg a rendőr-államok népe a fölbujránzótt szocializmus és anarchista merényletek szorongató hatása alatt remegve áll, addig Magyarország lakossága nyugodt bizalommal gondol a munkásokra, mert a magyar munkások

Színigazgatók és habitűk a szinpad felalálása óta unták ha egy operett-primadonnának férje volt. Egy férjes primadonnának különösen a vidéken, soha sem tud ugy neki melegedni a közönség, mint az olyannak, a ki minden gond nélkül hozza lázba a közönséget és nem fél attól, hogy a mikor teljesen felgyújtotta a férfi közönség vérért valami pompás kupléval hát a szinfalak mellett ólálkodó férj odaszól hozzá: „Kaczerkódsz újra, ugy-e; no csak gyere haza!”

A zöldvári városi színház operett primadonnájának is az volt a baja, hogy Kőbölkutyné létere — Kőbölkutny ur élt, még pedig vele. Ezt az egész zöldvári intelligencia szerencsétlen helyzetnek tartotta és a város legkiválóbb színügyi kapacitásával (egy sugóból lett árszékéi iktatóval) egybehangzóan megjósolták hogy fényes jutalomjátékról szó sincs az idén.

És ez be is teljesedett.

A Kőbölkutyné jutosjátéka olyan szegényesen folyt le, se galamb, se karperecz, se vers nem röplött nyujtódott és icódott a különben egészen csinos kék szemű és molett asszonykának.

A ház is csak félig telt meg és a direktort a gutaütés kerülgette mert bizonyosra vette, hogy a duplán felszámítandó napiköltségek árából kifizeti egy pár olyan kiálhatatlanabb színésznek a félhavi gázsiját mint Ököfí a népszinművészes, a ki végső esetben odáig is szokott gorombaságaiban menni, hogy a direktor nyakbőségét méregette, mint valami sorozóbi-zottsági tag.

Képzeltetni más részről azt a dühöt, a mi Kőbölkutny urat ette midőn a második felvonás után a titkár és a kellekes (egy személy, ben) átadta neki az ötvenegy forintot, mint a jutalomjáték tiszta jövedelmének felét. (A direktor már rég elillant a bevétel zsirosabb felével, nehogy a prédára leső népszinművészes megro-

hanja a félhavi gázsí és egy pár kórista egy néhány hatos előleg fejében.)

A primadonna azonban bebizonyította, hogy nem őt nélkül kedveli a francziás chikket. Ő parasztnak tartotta volna most a duzzogót játszani. Csapongott a jókedvtől és előadás után egy hatalmas tromfot gondolt ki a közönségnek. Elhatározta, hogy az ötvenegy forint bevételből pompás vacsorát rendez az elsőrendű színész k számára a népszerű „Kékhasu bagoly”-ban.

Az öltözében rögtön le is diktálta férjének a meghívandók névsorát és a jámbor Kőbölkutny meg is járta, meg is hívta valamennyit a csinos szöke asszony nevében a „Kékhasu bagoly” fényes termébe.

A meghívottak közt volt a tenorista is, Vagdali. Ez határtalan ijedtséggel fogadta öltözőjében a primadonna férjét, Folyton nadrágja zsebében kotorászva, zavartan hebegett, egy pár szót, köszönve a meghívást és biztosítva ő nagyságát, hogy ezt nagy megtiszteltetésnek veszi.

Kőbölkutny nem tudta felfogni, hogy a mások olyan tolakodó Vagdali mit hozta ily nagy zavarba?

De ez titok volt és egyáltalán nem vala Kőbölkutny urnak szánva. Vagdali ezt azzal is mutatta, hogy midőn a gyanutlan férj kilépett az öltözőből, egy nagyot s hajtva ült vissza székére és hirtelen egy levelet rántva ki zsebéből lázas tekintettel futotta át annak rövid tartalmát.

— Ah, — szivta magába a szűk öltöző festett és petroleumbűz's levegőjét, — ez aztán a hódítás! Kőbölkutyné! Alig egy pár hónapos házask és ime... levelet ír nekem és holnap az enyim lesz. És ez a szegény Kőbölkutny! De ugy kell neki! Hogy is mert ő egy ilyeu asszonyt feleségül venni! Egy operette primadonnát egy olyan ember, a ki nem tud énekelni, — egy drámai apa!... Nevetséges:

És Vagdali most már ragyogó arczczal hajolt a levél fölé, Pár sor volt az egész.

„Kedves Vagdali ur!

A mint tudom, holnap nem játszik. A férjem el lesz foglalva. Ne hagyja tehát otthon egyedül unatkozni.

Kőbölkutynét.”

Felségesen hangzott. Vagdali nem is birt magával és csaknem üvöltve énekelt el „egy operetteáriát, mialatt felöltözködött és sietett a „Kékhasu bagoly”-ba.

II.

A vacsora hire, egyik újságíró révén gyorsan elterjedt a közönség körében és a mire Kőbölkutyné elfoglalta az asztalfőt, az étteremben már nagy közönség tartotta elfoglalva a szomszédos asztalokat. Az egyedül nagy színügyi tekintély, az exsugó ugyan kijelentette, hogy Sarah Bernhard egyszer egy csak félig telt ház láttára könyekre fakadt Párisban és nem akart tovább játszani, de a közönség jó, izünek tartotta a hecczet és érdekesnek találta magát, hogy színház után koremszázhatik s főleg az asszonyok örvendettek azon, hogy többé-kevésbé díszes toalettekben pompázhattak és nagyuriaszonyosan sört kérhettek a zavarba-jött pincérektől. A do'og érdekességét nagyban emelte az a körülmény is, hogy az iparosfjak dalárdája „tisztelete jeléül” beállított az étterem előszobájába, éléneklendő a cigányzenekar szünetei alatt az ujonnan betanult „Marseillaise”-t és az „Ébredj Árpád fiát!” — mint igen alkalom szerű dalokat, viszonzásul azokért — melyeket a fillér estélyükön csattogott el Kőbölkutyné.

A közönség különben se nem evett, se nem ivott, de nem is beszélt, hanem félföldalt hajolva báméskodtak valamennyien a primadonnának asztala felé, hol csakhamar nagy vígasság zajlott fel.

Az örök dal vig kedély, és intrika vándornépei, a pompás vacsora és a borok hatása alatt féktelen jó kedvre kerekedtek. Kőbölkutny

kezében nem a vörös, hanem a nemzeti színű zászló lobog, és május elsején is nem a munkás-marsailleis-t énekelték, hanem a „Hazádnak rendületlenül“-t. . .

Külföld.

Május elején. Külföldön, bár sok helyütt, féltek tőle még sem történt semmi jelentősebb zavargás. Bécsben, Berlinben, Párisban, Londonban számos munkásgyűlés volt, de többnyire békés lefolyású; a szocialista szónokok elmondták ismert panaszait a tőke, az állam ellen, a nyolcz órai munkaidő érdekében, de egyuttal a legtöbben tiltakoztak az anarchista merényletek ellen. Londonban 300,000 munkás vett részt a felvonulásban, de Párisban aránylag kevesen jelentek meg a munkások főgyűlésén, Kisebb rendezvények történtek Marseilleben, Bolognában s néhány embert el is fogtak; Aubleiben (Belgiumban), Forliban jelentéktelenebb merényletek történtek petárdákkal De az aggodalommal várt május elseje általában csöndesen mult el.

Bulgáriai hírek. A bolgár kormány idáig semmi választ nem kapott a portától a Vulko' vich bolgár ügyvivő meggyilkolásában részes Suffctieff testvéreknek Oroszországtól követelt kiadatása tárgyában. A rustsuki dinamitügy tárgyában megejtett vizsgálat kiderítette, hogy 36 bombát küldtek onnét Konstantinápolyba.

A dinamit Londonban. Tegnap reggel közvetlenül a wohlwichi fegyvergyár fala mellett fekete kézításkát találtak, melyben nyolcz, részben dinamittal, részben löporral telt szelencze volt. A táskák szerint számos, idegen nyelvű iratot tartalmazott. A szelenczék tartalmát ma a robbanószerek felügyelője meg fogja vizsgálni.

Egy fületlen ember panasza,

— Levél a szerkesztőhöz. —

Szerkesztő ur! Higyje el nekem, hogy én arról nem tehetek, amiért Miskolczon születtem.

Hogy jelenleg debreczeni illetőségű vagyok, arról még kevesebbet tehetek és mégis — akár hiszi, akár nem — ez a két város nekem két, mond: két fülembé került.

Igenis szerkesztő ur! Akárhogy is borzad erre a vallomásra, én egy fületlen ember vagyok. Félre ne tessék érteni valamiképp, mert nem süket, hanem fülkagylóval nem bíró monstrum vagyok. Az a két büszkén emelkedő organum, melyeket egy népszerű állatnál oly nagy bűnnek rónak fel: én nálam teljesen hiányzik, rám ezentul a rágalom sem foghatja, hogy számár vagyok. — Ez az egy előnyöm megvan.

Hogy hol vesztettem el a füleimet és miért, mert voltak, határozottan voltak — és még milyenek?! azt ezennel elmondom a fülekkel megáldott emberiség okulására.

Nagy lokálpatrióta voltam mindig. Mert Miskolczon születtem, rajongtam Miskolczért; mióta Debreczenben vagyok illetékes, rajongok Debreczenért.

S ez lett oka a nagy bajomnak épen.

Régen volt, hogy egyszer elmentem hazulról, már t. i. Miskolczról. A kupéban, a melyben Budapestre utaztam, több idegen uri ember is volt. Elkezdünk beszélgetni egyről-másról, már amint ez szokás. Mindegyik megmondta, hogy hova való és mindegyik agyondicsérte az ő városát, de főleg egy kassai uri ember nem győzte eléggé magasztalni az ő városát a melyet „felföldi Páris“-nak nevezett. Egyszer csak felém fordul:

— Hát ön hová való?

— Miskolczra. No az is nagyszerű város mondhatom. Van olyan mint Kassa.

— Hogyne! vágott vissza a kassai ironikusán, hiszen épen 999 csizmadiaja van. . .

— Megbocsásson uram, szoltam én, de van ott más is, nemcsak csizmadia. Van ott egy színház, egy népkert, egy kuglizó, egy fillagoria.

— No meg 999 csizmadia, szakított félbe hirtelen.

Dühbe jöttem és felé kiáltottam:

né, tudva, hogy a kaczagás még jól áll neki, mindegyre felnevetett a mellette ülő reporter ostoba szójátékain; a férje tömte magát és hallgatott különben is lehetetlen lévén szóhoz jutni az általános zsvajban, a mit főleg az asztal vége fel ülő s már félig becsipett vaskos naiva grimaszokat vágó kómikussal, a kopaszodó és kopott ruhájú primo amorozó az öles szubrettel és a kifogyhatatlanul pletykázó s félig togtalan hősnő a nagyokat röhögő Ökölfivel, a népszimüénekese csaptak. Vagdali a primadonna jobbán ült és kiálthatatlan epedő tekinteteket vetett a csinos asszonyra, mit ez nevetségesnek talált és kaczagva togtadott. Ezen aztán egyaránt hizott a szójátékokat faragó reporter és a tenorista is.

A „Kékhasu bagoly“ éttermében ez alatt olyan füst és meleg támadt, hogy a közönség szobbik fele csak úgy szédült bele és így az estély csakugyan hatalmassá nőtte ki magát, — mint a hogy két műpártoló boltoslegény jegyezte meg, kik ez alkalomra czvikkert viseltek és úgy fixirozták a már czigarettázó naivát.

Már éppen másodszer riasztotta fel a jelelvöket a dalárda az ismert csataordítással hogy „Fegyverre honfiak!“ — midőn a nép szimüénekese markában verve makrapipájának surrorgatását odamordult Vagdalihoz:

— No, hápoj már valamit, te sonka!

Ez a tagadhatatlanul színvonalon álló megszólítás, úgy látszik, felhívás volt a tenoristához hogy énekeljen valamit, mert a primadonna és a reporter biztatására Vagdali csakhamar egy bordalba kezdett és édeskés hangjával elragadta a most már teljesen elkábult közönséget. Az exsugó ezt ugyan vidékiesnek tartotta, de nem így gondolkozott a két boltoslegény, a kik már a dal első strófájának végén elszánt tapsban törtek ki, a miért nemsokára Ökölf által meghívtak a színész-asztalhoz, a honnan aztán hártalan megvetéssel nézték le a közönséget és

szintén hártalan mennyiségű bort hozattak, az Ökölfli nyomatékos intéseire.

Vagdali az utolsó versszakot énekelte:

„Imádott szép neved
Üres váltóra rajzolám.
S bár becsuktak érte:
Csak rólad álmodám. . .“

— Pompás, nagyszerű! — rikoltozta a kappanhangu reporter. — Ugyan kedves Vagdali írja le nekem a szövegét! Ez lesz az udvari nótám!

— Igen, igen, édes Vagdali írja le, — nógatta Köbölkutyné.

— Ne kérsd magadat, te sonka! — bömbölte Ökölfli, mire homéri kaczag támadt.

— De miért hívja Vagdali urat sonkának — kérdé a reporter s erre fildokló nevetés tört ki mindenikből, kivéve Vagdali, ki erőltetett mosolyal igyekezett palástolni szörnyű dühét s legjobb alkalomnak vélte közönyösségének teljes színlelésére, hogy a verseket leírja.

A mig ez történt, Köbölkutyné megsugta a reporternek, hogy a tenorista ezelőtt henteslegény volt Pesten és azért hívja Ökölfli öt sonkának; aztán vihogtak tovább valamennyien, csak a primadonna férje meresztette nagy komolyan szeméit a Vagdali által ketté hasított levélpapírnak félretelt felére. Az Ökölfli durva viczeze által szörnyű zavarba jött Vagdali ugyanis, a mint papír után nyult zsebébe, első tapintásra az öltözöben Köbölkutya elől annyira rejtegetett levelet rántotta elé s annak tiszta lapjára kezdte írni a verset, mig a másik lapot leszakította ott felejté az asztalon.

Az elkárhozásnak és elpusztulásnak induló Vagdali irt tehát tovább, mig Köbölkutya most már vérben forgó szemekkel tisztán leolvasta a rettenetes, az áruló levelet:

„Kedves Vagdali ur!

A mint tudom, holnap nem játszik. A fér-

— No mindamellert külbmb város mint az a rongyos Kassa.

— Rongyos!! Kikérem magamnak!

— Talán az ur csizmadia?

— Az ur pedig egy kassai tót.

— Uram!!!!

— Urrrram!

— Ha ugy tetszik rendelkezésére állok.

A legközelebbi állomásnál leszáltunk, és a párbaj hevében a neveletlen kassai letalálta vágni a jobb füleimet. A porba hullt, a hitvány porba az a drága fül, de én nem sajnáltam, mert helyreállítottam vele szülővárosom reputációját.

Egy fülel jöttem már ide az én drága illetékességi helyemre Debreczenbe. Nehány év óta laktam itt, s a várost nagyon megszerettem. Tűzbe, vízbe mentem volna Debreczenért.

Tűzbe ugyan nem mentem, csak Pozsonyba. Nem is oly régen. Éppen ma két hónapja.

Hát képzelje szerkesztő ur kivel találkozom ott. Az én kassai ellenfelemmel. Farkasszem néztünk egymással a kupéban sokáig, Végre is felém közeledett, és kezét nyújtotta:

— Bocsásson meg uram azért a heveskedésért. Igazán sajnálom.

— Kérem!

Kibékültünk, helyet foglaltunk és kedélyesen kezdtünk beszélgetni.

— Apropos! kérdem egyszer, hol lakik ön most? Még mindig Kassán?

— Óh nem, Temesvárott. Es ön?

— En Debreczenben.

Erre azután kezdett nekem beszélni Temesvárról; hogy az milyen gazdag szép és intelligens város.

Ha te dicséred a te lovadat én is dicsérem az enyémet, gondolám s kezdtem én is festeni Debreczent. Összehasonlítotam Temesvárral és arra az eredményre jutottam, hogy Debreczen sokkal intelligensebb, sokkal szebb.

Közbevágott:

— No no! Csak ne olyan hevesen. Hány század mulva lesz Debreczenben villanyvilágítás?

jem el lesz foglalva. Ne hagyja tehát otthon egyedül unatkozni Köbölkutynét.“

— Pokol és kárhozat! — szavaltta magában a primadonna férje, — hisz ez a feleségem levele. Holnap este én csakngyan játszom. . . Tehát világos minden. Meg vagy k csalva! Én. . . ah! — és a mint az utolsó szót elordította, úgy hogy zengett bele a terem és a nők felugráltak, a másik pillanatban szabad folyást engedve dühének félig lerántotta az asztalról az abroszt, mire esőrómpölvé tört össze egynéhány borosüveg.

— Be vagy már rugva, te libafejű? — fordult nagy nyugodtsággal Köbölkutya felé Ökölfli s helyükre tuszkolta a boltoslegényeket a naivával és a hősnővel együtt.

— Nana, kis öregem, — szólalt hozzá csittitól a primadonna.

— Kigyó! — sziszegte vissza Köbölkutya s eltaszította az asszony simogató kezét.

A primadonna nem értett az egészről egy szót se, de annál végzetesebben látott mindent Vagdali, ki a Köbölkutya rávetődő s halálos gyűlölséget szikrázó tekintetéből elértett mindent s kétségbeesett mozdulattal kapott a Köbölkutyné levele után, a mit sikerült is neki zsebrevágni.

— Klári! — kiáltott nagy főénnyel a naivára Köbölkutya, — kísérd haza rögtön a feleségemet és hálj ott; én ma kimulatom magamat Vagdallival! Ugy-e komám? — kérdé a tenoristától pokoli nyájassággal.

Köbölkutynak elsőrangú öklei voltak és Vagdali mocczani se mert s szótlanul engedelmekedett, szintugy a vaskos naiva is, ki csakhamar elindult a hűledező Köbölkutynéval hazafelé, pedig az egyik boltoslegény éppen akkor vallott neki szerelmet és a másik pezsgő iránt alkudozott az öreg „Kékhasu bagoly“-lyal.

Köbölkutyné egészen szeméire húzta csipkekendőjét, nehogy valaki észrevegye könnyeit.

(Vége köv.)

— Már kérem, vágtam én vissza. Lesz Debreczenben az is, különb, mint Temesvárott.

— Igen, majd ezer év múlva.

Megint dühös lettem és felfortyantam:

— No tudja uram! Debreczenben nincsenek olyan vasfeji németek, mint Temesvárott. — Az a Temesvár olyan se nem német, se nem magyar! kellett is oda villanyvilágítás.

— Debreczenben vashid sincs. —

— Hát ha viz sincs.

— Még vize sincs? Se vízvezetékje? Koldus város.

— Mit, koldus?!

— Urram!

— Még ön...?

— Egy szót se!

— Urram!

— Ha úgy tetszik!

— Igenis tetszik. Ugy is tartozik ön nekem egy füllel.

Szerkesztő ur! Mondjam e tovább?...

Az a neveletlen temesvári a legközelebbi állomáson lenyiszálta a másik fülemet is.

És most füleltenül járok a nagyvilágban.

Miért? Mert Miskolcra 900 csizmadia lakik és mert Debreczenben nincsen villamvilágítás, vízvezeték és vashid.

Pedig hát tehetek én minderről?

(Alba.)

Napi hírek.

— **A közbüvóhid építésének vállalkozói.**

A városi tanács tegnap tartott ülésén határozott véglegesen a közbüvóhid építésére beadott ajánlatok felett, s elrendelte a vállalkozókkal való szerződés megkötését. A hűtőház — és gépbereendezések nélkül 180924 frt 63 kr-ra előirányzott építési költségek az előnyös ajánlatok folytán 163274 frt 33 kr-ra szállottak le, úgy hogy a városnak mintegy 17000 frtot tévó megtakarításra van kilátása ezen építkezésnél. A tanács határozata szerint a következők kapták meg a vágóhid munkáit: föld és kőmíves munkát: Varga Ferenc és társai, saját téglájuk használatával 6.5% árengedés mellett 90354.51 frtért; ács munkát Horváth József (Budapest) 7.5% áreng. mellett 22250.26 frtért; vasgerenda és öntött vas szállítást Tóth Gyula czég 18.5% áreng. mellett 14396.32 frtért; falkötővas szállítást Németh Gyula 18% áreng. mellett 930.72 frtért; bádogos munkát Schlick gyár (Budapest) 16% áreng. mellett 6395.17 frtért; cement beton munkát De Pol Luigi (Budapest) 10% áreng. mellett 10732.49 frtért; asztalos munkát Harsányi István 14% áreng. mellett 2666.71 frtért, lakatos munkát Piros Béla 13.8% áreng. mellett 4884.09 frtért, mázólo és szobafestő munkát Venyige Adolf 25.5% áreng. mellett 1472.50 frtért, üveges munkát Lám Sándor 14.5% áreng. mellett 396 frtért, kályhák szállítást Tóth Gyula czég 42% áreng. mellett 360.76 frtért, vízvezeték munkát Knuth Károly (Budapest) 17.62% áreng. mellett 6558.63 frtért Kőfaragó munkára ajánlat nem érkezett: ezt, melyre 1975.16 frt van előirányozva megrendelés utján eszközli a város. A telep területét egy helybeli földmunkás vállalkozó nagy részben már elegyengette. A telephez vezetőköt is rövid idő múlva készen lesz s akkor az építést megkezdhetik.

— **Visszatartott szubvenzió.** A szinügyi bizottság tudvalevőleg kilátásba helyezte Leszkay András szinigazgatónak, hogy ha Debreczen város műigényeinek megfelelő szintársulatot nem szervez, hát majd javasolni fogja az 1893 évi szubvenzió visszatartását. A városi tanács még tovább ment. Amennyiben a tanács is követeli, hogy a direktor Debreczenhez méltó szintársulatot szervezzen. Azonban bizonyosan a tapasztalatokon okulva — úgy vélekedik a tanács hogy ezt a követelményt csak is a szinigazgatóval szemben a l k a l m a z a n d ó hathatós eszközök segítségével lehet elérni. Ilyen hathatós eszköznek látszik, ha az 1892. évi szubvenzióknak utolsó, ezer forintot tévó részlete mindaddig visszatartatik, amíg a társulat a szinügyi bizottság kívánságához képest kiegészítve nem lesz. Minthogy pedig a szub-

venció kiadását a tanács a szinügyi bizottság meghallgatása mellett tagadhatja meg, a bizottságot nyilatkozatra hívta fel a tanács. — A bizottság még nem szólott e kérdéshez. — De tény, hogy az ezer forint, amely május 1-jén vált esedékessé, nem a Leszkay zsebében, hanem még a házipénztárban hever.

— **Tűzlárma a nyiregyházi színházban.**

Nyiregyházi tudósítónk írja: Május elsején este nagy hadalom volt a nyári színházban, a hol a debreczeni szintársulat a Czigánybárával zsufolt ház előtt nyitotta meg a szezon. A második felvonásban, éppen a ballet tánczolta a toborzót, midőn a karzaton egy stentori hang elkiáltotta magát, hogy „tűz van!” A közönség között zavar keletkezett és sokan kitódultak a fabódéból. Kis vártatva megjelent a színen a művezető és kinyilatkoztatta, hogy a színházban mindent megvizsgáltak és tűz sehol sincs. De a karzaton mind jobban kiabáltak, hogy tűz van, mire a közönség nagy része elhagyta a bódét, a mikor aztán kitént, hogy tűz csakugyan van, de nem a színházban, hanem a nyiregyházi eczetgyár é g. Az óriási tüzvész a színházi közönség nagy részét elvonta az előadástól, de a Czigánybárá előadását azért folytatták.

— **Orgona virágok.** A népkert illatos bekekhez hasonlít. A hatalmas orgona bokrok virágainak nagyrésze kinyillott s a parkot eltölti kellemes édeskés illattal. A tavasz első virágai elborítják a zöld bokrokat égszínkék szirmaikkal s ugyancsak ágaskodnia kell annak, aki a kerítésen áthajolva egy-egy virágot akar leszakítani a tilalom ellenére. A rendőrség dolga lesz megőrizni a virágokat a közönség gyönyörűségéért, mert ha nem vigyáznak jól rájuk, nemsokára elfogy a közkeretek betyárjainak kezei között, kik közül néhány már is jelentkezett az ingyen virágvásárra.

— **A csizmadiaszin beomlott!** Ezzel a szenzációs hírrel verték fel ma reggel 9 órakor a város nyugalmát. Azt is regélték hogy a ledőt fal maga alá temetett 15 munkást. Boczkó Sámuel főkapitány, a ki ugyanezt a hírt kapta, a helyszínére sietett, a hol már ott találta Tóth Sándor III. kerületi, dr. Tóth Mihály I. kerületi rendőrfogalmazókat, dr. Balányi Emil orvost és Nikházy biztost. A terrenumon az újságírók is összefutottak a nagy hírre, a mi azonban nagyon devalválódott. Az egész eset annyiból állott, hogy a csizmadiaszin mellett volt egy melléképület, melyet bontottak. A fölepen volt száz darab téglá és két munkás, a kik alatt a fölep leszakadt és ráesett két munkásra, a kik alant dolgoztak. Az egyik Geréb István homokkerti lakos, a másik Oláh István monostorpályi-i lakos, volt. Szerencsésjókra a fölepet szívósan összetartotta a bevakolt nád s így bár a fölep teljesen eltemette őket, még élve lehetett a két munkást kiásni. Gerébi könnyű sérülést kapott arczán, ellenben Oláh István a fején, jobb szeme mellett repedést kapott és zuzódása másutt is esett. A föleppel leszállt két munkásnak alig történt valami baja. A két sérültet beszállították a köz-kórházba.

— **A sáskák ellen.** Itt van a sáskakelés ideje. A földéken szerte nemsokára mozogni kezdenek a pusztító férgek petéi. Ebből az alkalomból hívja föl a belügyminiszter a vármegyék, köztük Hajdúvármegye közönségét is, hogy ezen még most ki nem kelt, de máris észrevehető peték elpusztítására minden lehető megtegyenek.

— **Talált karperecz.** Folyó hó 1-én a Dobos pavillon mögötti uton egy lánczalaku ezüst karpereczet találtak. Igazolt tulajdonosa átveheti szerkesztőségünkben.

— **A kerületi munkás betegsegélyző pénziár megalakítása** ügyében a debreczeni iparhatóság átirt a hajdúmegyei iparhatóságokhoz, hogy az igazgatóság kinevezéséhez embekeket hozzanak javaslatba, hogy abban a kerület is képviselve legyen. Azonban a megkere-

sésre még sehonnán sem érkezett válasz és így az igazgatóságot nem lehetett megalakítani, Különb az alakítási munkálatok folyamatban vannak.

— **Az eskü.** —

Bíró: Mielőtt esküre bocsátanám a tanut, feleljen, esküdött-e már valaha?

Tanu: Igen, kétszer. Először, mikor örök hűséget esküdtem — és másodsor, mikor meg esküdtem, hogy soha többé nem házasodom meg.

— **Állatrakodó a Macson.** A debreczeni üzletvezetőség javaslatba hozta a miniszteriumban, hogy a debreczen f. abonyi vasut Macs nevű állomásán marharakodó építése engedélyeztessék. A földmívelésügyi miniszterium e javaslat folytán leirt Debreczen városhoz, mint érdekelt törvényhatósághoz, hogy nyilatkozzék, midőn volnának az állategészségügyi követelmények a javasolt marharakodónál megtarthatók?

— **Holub vezérőrnagy** tegnap Nagyváradról Debreczenbe érkezett, hogy a 39. gyalogezred itt elhelyezett zászlóaljait megszemlélje. Az ezred egyik zászlóalját megcsereleik, a Dalmáciában fekvő zászlóalj visszajön és helyébe egyik debreczeni zászlóalj megy le. Háziezredünknel az idén kevés előléptetés volt májusban. Az előléptetettek tiszteletére tegnap a Bikábau banket volt.

— **„Iszom én, de csak egy kicsit“** vigbornótára gyujtott rá e verőfényes nap déli órájában Farkas Sári cselédleány a Czegléd-utczán járó-kelők nem kis bámulatára és mulatságára. — A dolog onnan kezdődik, hogy Sára leányt asszonya házi szükségletek bevásárlása végett még reggel a piacra küldte. — A leány utközben egy régi barátnejával találkozván, e fölötti örömiükben elhatározták, hogy but, bánatot felejtve örömpoharat isznak. — A „tekintetes asszony“ pénzen vett papramongóból a jó barátnek sokat találtak behörpenti s így történt, hogy Sárának deli jókedve lévén, hazamenőben dalolni nem szégyenlett. — A jókedv azonban nem tartott sokáig, mert az édes mámorító nedű a leány bensejében ugyancsak működni kezdett. — Sára lábai megtagadván a szolgálatot, becses személyét a járda közepére ledőlni engedte, honnan ugyancsak nem birt felkelni. — A rendőrség a részeg leányt pártfogása alá vette, hol ha kialudta magát, részegségért, lopásért s közszemérem elleni kihágásért fogják felelőségre vonni.

— **Mennyi ezüst pénzünk van?** A valuta rendezés czéljából apr. hó 28-dikán a közpénztárakban és pénzüintézetekben miniszteri rendelet folytán összekellett olvasni az akkori currans ezüst pénz készletet és erről jelentést tenni. A városházánál a házi pénztárnál 811 frtot, az adópénztárnál 15 frtot, az árwapénztárnál 30 frtot, az alapítványi pénztárnál 50 frtot találtak csupa 1 frtos tallérokban. Az első debreczeni takarékpénztárnak 2450 db. 1 frtos és 13 db. 2 frtos ezüst pénze volt e napon; az ipar és kereskedelmi bank 70 db. 2 forintos tallért, az iparegyesületi takaréék és hitelintézetnek 235 db. 2 frtos, 127 db. 1 frtos, a kölcsönös segélyző egylet 90 db. 1 frtos és 3 db. 25 krajczáros ezüst pénzt talált a pénztárban. Az alföldi takaréék pénztár és a közgazdasági bank épen e napon currans ezüst pénz készlettel nem rendelkezett.

— **Csiklandós kérdés.** —

Házasság közvetítő: A legpompásabb ajánlat, a melylyel e pillanatban szolgálhatok egy hölgy — 100.000 frt hozomány és kifogástalan mult!

Házasulandó: Ugy — és szabad kérdenem milyen régi ez a kifogástalan mult?

— **Halálozás.** A Nánássy család egyik tisztelt nőtágjának elhunytát tudatja a következő gyászjelentés: Kipótolhatatlan veszteség fájó érzetével tudatjuk az önfeláldozásig édes jó anyának, napasszonynak, hiven szerető testvérnek, páratlan jó rokonnak özv. M O L L G U S Z T Á V N É szül. Nánássy Eszternek áldásos életének 64-ik, özvegységének 30-ik évében övéinek karjai közt hosszas szenvedés után május 2-án d u. 4 $\frac{1}{2}$ órakor történt szelid és csendes elnyugvását. Kedves feledhetetlen halottunk földi hamvai f. május hava 4-én délelőtt 10 órakor elébb a Batthyány-utczán 2164

sz. háznál, majd a czepléd-utcai templomban tartandó rövid ima után a ref. egyház szertartása szerint helyzetnek siri nyugalomra, mely végtisztesítéltre az idvezültnek rokonait, s a bánatunkban résztvevő közönséget meghívjuk. Debreczen, 1892. Május 2-án, leánya: Moll Izabella férjével Sámly Bélával; unokái: Jeney Béla, Sámly László, Sámly Viola. Testvérei: Nánássy László Bethlen Mária nejevel, Nánássy Juliánna, Nánássy Amália, özv. Laky Lajosné, Nagy Zsuzsanna, özv. Lévy Imréné, a többi rokonok nevében is. Béke lengjen hamvai felett! A temetést DANKÓ M. temetkezési intézete rendezi.

— **Dobrakerült utca.** Debreczenben egy fél utca vagyis a Serház-utca egyik oldalán lévő házsor kerül mostanában árverésre. A város tudvalegleg honvédkaszárnya számára tiz házat sajátított ki Serház-utcán; e tiz háznak anyagját a város dobszó mellett fogja értékesíteni. — Tegnap már meg is kezdték a kőtyavetést s a nádfedeleket több mint két száz forintért eladták a többet ígérőknek. A lakók csütörtökig megmaradhatnak a házaikban; azután valamennyit széthányják, hogy helyükön honvéd gyalogsági laktanyát építsenek.

— **A debreczeni milimári tulajdonképen** milijános, és a ki ezt nem hiszi, nézze meg úgy reggel 6 óra tájban az ipar- és kereskedelmi bank épületénél, a holott ezen a szép telepen negyvenkét lakó dícséri az urat és a kereskedelmi bankot, mely ilyen szép és czélszerű házat építtetett. Valóságos pesti jelenet az, midőn a debreczeni központi tejesarnok kihordója megjelenik és egy túllökkel dudálva, bejelenti, hogy ott van. Mint a raj, zudul le mindenfelé milijános nyakába a sok szobalány, szakácsné, a kik majd széjjel szedik a tejért. Milijános természetesen gyakorolja protekcióját, a szebeket elégitve ki első sorban, de azért mindeniknek elátja a baját és tejbellel kegyetlenül megkopasztva hagyja ott a szép épületet, a milyen, czélszerűség és lakó-bőség tekintetében nincs több Debreczenben.

— **Hitelesítési eljárás.** A debreczeni—f. abonyi vasut részére kisajátított parcellák helyszini szemléje és a hitelesítési eljárás Debreczen város területére nézve folyó május hó 6-dikán fog megtartatni Dévény, a budapesti központi telekkönyv hivatal főnökének vezetése alatt.

— **A csapóutcai bank bérháza.** Az ipar-egyesületi takarékos és hitelintézetnek Csapóutca elején lévő telkére nagy bérházat tervezett, amelynek csak egy részét fogják az idén felépíteni; a másik részének építése pedig arra az időre marad, amikor a város egyik legszebb pontján éktelenkedő Stenzinger házat a város kisajátítja. Az idén előállítandó ház építése biztosítására hirdetett zárt ajánlati verseny pályázat ideje vasárnap járt le, amikor az ajánlatokat nyilvánosan rebontották. Csupán helybeli építésszek és iparosok pályáztak, részint az összes —, részint az egyes munkákra. Huszon-négy ajánlat érkezett, 7—12% árengedéssel. Az összes munkákra vállalkoznak: Gerster Gyula és Rösler Richárd együttesen, továbbá Szikszay Lajos, Berger Jenő, Varga Ferencz, és Tóth István, Tóth Kálmán és Barcsay. Az ács, asztalos és kőfaragó munkákra egyetlen ajánlat sem adatott be. Az összes költségek 46500 frtra vannak számítva. Az építetöb-bizottság ma d. u. —, az igazgatóság pedig holnap fogja tárgyalni az ajánlatokat. A régi épületek lebontását még e héten megkezdik, hogy az építéshez minél hamarabb hozzá lehessen fogni.

— **Reform a betegápolási költségek beszedésénél.** A belügyminiszter értesülésünk szerint reformálni akarja a kórházi betegápolási költségek beszedése körül való eljárást. Közélebb rendeletet intézett Debreczen város közönségéhez s e rendeletben felhívja a törvényh-tó-ságot, miszerint haladéktalanul utasítsa a kórház igazgatóságát és gondnokságát, hogy a városi közkórházban 1889. 1890. 1891. években rendes betegségből gyógykezelt magyarhoni illetőségű egyének után törvényhatóságokkal szemben felszámított összes ápolási költség követeléseikről oly kimutatást szerkesszenek melyben az

összes törvényhatóságok terhére felszámított ápolási költségeknek egy-egy évi összegei legyenek feltüntetve s az is ki legyen mutatva, hogy a felszámított összegekből mennyi lett befizetve és mennyi van 1891. végéig hátralékban; az is kimutatandó, hogy a kórháznak 1889-et előző időről mennyi követeleése van a magyarországi törvényhatóságoknál. A város számvevői és pénztári hivatalai pedig az iránt utasítandók, hogy a betegápolási alap 1889. 1890. 1891. évekbeli kezelési eredményeiről illetve a betegápolási költségekre a jelzett években előirányzott költségvetési hitelek és egyéb jövedelmek mely mérvben történt felhasználásáról rendes évi zárszámadási kivonatot szerkesszenek. Minderről 14 nap alatt sürgős jelentést kíván a miniszter.

— **Eltitott név-használat.** Leszkay András debreczeni szinigazgató nyomtatványokon, pecséteken eddig mindig ilyen czímet használt. „Debreczen sz. kir. város színházának igazgatósága.”

A mult héten egyszer csak váratlanul eltűnt a szinlapokról ez a hangzatos czím s az egyszerűbb.

„Leszkay András szinigazgató” elnevezés váltotta fel. E változás oka a városi tanácsban keresendő, amely Leszkayt végzésben felhívta, hogy mivel az addig használt czím a város és a szinigazgató közt fennálló viszonynak nem felel meg, ezen czím használatától jövőre tartózkodjék.

— **Próbabál.** Alföldy Károly debreczenkedvelt táncztanító jelenleg Nyiregyházán ad oktatást s ugyancsak ott f. hó 7-én szombaton próbabált rendez a főgymnasium nagytermében.

— **Dr. Kemény Mór** ügyvédi irodáját a piaci Tisza-palotába tette át.

— **Hajdu vármegye házipénztárának számadási zárúja az 1891. évről.** 1) Bevételek: 1890. évi pénztármaradvány, bevétel 2 frt 06 kr.; 1891. évi javadalom, előirányozva 46300 frt; bevétel 46300 frt; Bólt- és földhaszonbér, előirányozott összeg 890 frt; bevétel 750 frt; Gyümölcsöző tőke kamata, bevétel 76 kr.; Előre nem látható jövedelem, előirányozva volt 1762 frt; tényleges bevétel 1645 frt 76 kr.; Átfutó tételekből bevétel 2270 frt 68 kr.; összesen előirányozott összeg 48952 frt tényleges bevétel 50969 frt 26 kr. 2) Kiadások: Tisztviselők fizetése, előirányozva 29410 frt; kiadás 29940 frt; (miniszterileg engedélyezett többlet kiadás); Tisztviselők lakbéré uti általánya 7570 frt; Szolgák fizetése 2910 frt; Szolgák mellékjáruléka, előirányozva 1356 frt; kiadatott 1311 frt 89 kr.; Szolgabírói hiv. helyiség bére 266 frt 66 kr.; (miniszterileg engedélyezett többlet kiadás); Irodai szerek, fa. világítás stb. 2330 frt 53 kr.; Utiköltségek s napidíjak 141 frt 68 kr.; Épület fenntartás biztosítás stb. 256 frt 30 kr.; Rendszeresített mellékiadások 160 frt 9 kr. Előre nem látható kiadások 1161 frt 64 kr. 3) Átfutó kiadások: Fizetési előlegekre 946 frt; Le-foglalás czímenél előleg 91 frt 66 kr. Adóra bevett összeg 442 frt 50 kr. Uti költség, napidij előlegek 79 f. 62 kr. Előre nem láthatókra 306 f. 10 kr. Kamat bevétel ellenében 76 kr. Főösszeg 50815 frt 42 kr. Kézpénzmaradvány: 153 frt 84 kr. Továbbá 20 frt 20 kr. takarékpénztári betéti könyvön kam. és 264 frt 97 kr. beveendő előlegekben. — 3284/1891. áll. vál. szám. Hajdu vármegye házipénztárának 1891. évről vezetett kellően okmányolt s számvevőileg megvizsgált, észrevétel alá nem eső számadása, — miután a kiadásoknál a költségvetés rovatai szerint megállapított összegeket meghaladó kiadások csak IX. és X. rovatoknál tétettek s ezek is rendkívüli építkezésre s a vármegye-ház előtti aszfalt-járda költségeire fordítottak, a többi rovatoknál pedig a lehető megtakarítások eszközöltettek, a fenti zárttételekkel jóváhagyatni javasoltatik. Ezen számadási zárúlat kellő példányban kinyomatni, a vármegyei bizottsági tagoknak megküldetni, a számadás pedig összes okmányaival együtt 15 napra főszámvevő hivatali helyiségben közszemlére kitétetni rendeltetik. Kelt Deb-

reczenben, Hajdu vármegye állandó választmányának 1892. évi ápril 28-án tartott üléséből. Gr. D e g e n f e i d József főispán. F e k e t e Sándor főjegyző.

Tájékoztató.

A királyi táblán hivatalos órák a segéd és kezelő hivatalokban d. e. 8—12, d. u. 2—5 óráig tartanak. — Az igtató, kiadó hivatal és az irattár a felelők felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban nyitva van hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

Anyakönyvtár a kollégiumban a közönségnek nyitva pénteken délelőtt 11-től 12-ig.

Muzeum a kollégiumban nyitva van vasárnaponként d. e. 10-től 12-ig.

Nagy sétatáncverseny vasárnap és ünnepnapokon d. u. 4 órakor a „Margit fürdő” nagytermében.

Vegyes hírek.

* **Betörés a postahivatalba.** A bonyhádi postahivatalba péntekre virradó éjjelen az udvar felől betörték. A vasredőt szétörték és a fahoz erősített kisebb kézi pénzszekrényt, melyben 7763 frt volt, ellopták. Ezen kívül az utalványfiókot is kifeszítették, de ott csak 23 frt készpénzt találtak, melyet szintén elloptak. A csendőrség nyomozza a betörőket.

* **Gyilkosság egy löpőmalomban.** Borzasztó rablógyilkosság történt az Eperjes közelében lévő Gulyvész községben. Négy álarcos rabló az ottani löpőmalomba hatolt és a molnárt csakánnyokkal agyonverte, a molnárt pedig hasonléképpen úgy összevagdalta, hogy életben maradásához semmi remény sincsen.

* **Megmérgezett versenyparipa.** Egy szó nyilalott Anglián keresztül. Ebben az országban tudvalegleg születnek a sportemberek s a csecsemők — hogy úgy mondjuk, biztos tipekkel jönnek a világra. — Érthető tehát hogy mikor Anglián egy szó nyilallik keresztül, ez csakis Orme-ról szólhat, Westminster herceg világhírű versenylováról, mely az angol Derby első jelöltje volt mostanáig. Már az apja, nagyapja és dédapja is megnyerték a Derbyt, sportférjak bizton számítottak a fiura is. Megtörtént azonban az a hallatlan dolog hogy a híres lovat megégették. Valami mérget adtak neki az ellene fogadók s bár két orvos virraszt állandóan „betegyánál” — kérdés, hogy régi formáját visszanyeri-e valaha. A lovat magát — a reá tett fogadásokat nem is számítva — legalább egy millió forintra becsülik s érthető tehát hogy ezt a csakis olyan éktelenül gazdag ember viselheti el, a milyen Westminster herceg.

* **Sorsolás.** A z o s z t r á k h i t e l s o r s j e g y e k tegnapi húzásánál a főnyeremény a 2911 sorozat 55 számú sorsjegyre esett. 30,000 frtot nyert 359 sorozat 80 szám. 15,000 frtot 359 sorozat 42 sz. 5000 frtot 947 sor. 70 sz. 974 sor, 38 sz., 2000 frtot 2282 sor. 2. sz. és 2572 sorozat 12 szám. Az 1860-iki államsorsjegyek tegnapi nyereményhúzásánál a főnyereményt a 17,510 sor, 17. sz. nyerte, 50,000 frtot nyert 4666—10, 25,000 frtot nyert 16770—5, 10,000 frtot nyertek: 4957—18 és 19981—1, 5000 frtot nyertek: 480—3, 1632 10, 1705—6, 3889—18, 4233—12, 4783—19, 4957—5, 7600—6, 9162—14, 9458—5, 14903 11, 15751—13, 17716—16, 19096—13.

* **Agyontiport földbirtokos.** Pekáty Sándor szenttamási (Bács-Bodrog m.) gazdag földbirtokos — mint a „B. H.” írja — isszonyu szerencsétlenség áldozata lett tegnap. Könnyű fogatán, mely elé két legszebb lovát fogatta, a községből ki akart hajtani a tanyára. De még ki sem ért, amikor a különben is szilaj és ijedős állatok valamitől megbokrosodtak és épen egy fordulónál úgy elragadták a kocsit, hogy felfordult. A szerencsétlen ember, aki maga hajtotta a lovakat, oly borzasztó helyzetbe jutott amint a kocsiról lefordult, hogy a lába beleakadt valahogy a gyeplőnél fogva a kocsiba és fejével végig vágódva a földön: így hurezolták magukkal utcazón keresztül a szilaj állatok, miköz-

ben a fejét és kezét teljesen összetörték. A nép jajveszékkel követte a kocsi, nagynehezen sikerült a megvadult állatokat megállítani de már ekkor csak Pekáty Sándornak holtra zuzódott véres tetemét szedhették ki a kocsi-roncsok alól.

* **A meglopott walesi herceg.** A walesi hercegtől, mikor kedden Párisba megérkezett a vasuti pályaházban egy kis táskát loptak el, melynek tartama rendkívül értékes. A rendőrség nyomozása eddig eredmény nélkül maradt.

* **Az orosz Cagliostro** Pétervárról írják, hogy egy Gacskowski nevű ur csodálatos gyógygyógyászokat végez vitalin elnevezésű orvosságával. Gacskowski jelenleg ötven éves és sokáig élt Kinában, a hol e csodaszer titkát fedezte. A folyadék, melynek ő is éltét köszöni, mert súlyos tüdőgyulladásból gyógyította ki, egy szarvasfajnak, a cervus celbirostrionak aganczából készül. Ez Kinában is nagyon drága, úgy hogy Pekingben egy ilyen agancs 500 frtba kerül. Gacskowszky azonban vegyelmezte e folyadékot és azt mondja, hogy vegyi úton is el tudja készíteni. A vitalin nemcsak súlyos betegeket gyógyít, hanem öregeknek ifju erőt is ad. Gacskowskinak hiteles bizonyítványai vannak, melyben elismerik egyes betegeket, hogy makacs láztól, hátgerincsvadástól stb. mentette meg őket. A felfedező, nehogy nagyon megrohatják titokban tartja lakását, de Wagner tanár a „Novoje Wremja”-ban nagy reklámot csinál neki Gacskowski jelenleg K einmichel grófnét, Deljanoww grófot, Galiczin herceget, Richter és Semremstev csári adjutánsokat gyógykezeli.

* **Leége t gyártelep.** A Nicholson féle virágzó gyártelep Budapesten vasárnap délután leégett. Az óriási gyártelepen munkaszünet lévén, szünetelt a munka és délelőtti 10 órakor csak néhány munkás tartózkodott a gyár területén. A tűz támadása előtt meg egy negyedórával Sajó rendőrfogalmazó békességgel tért be szemleutjában a gyári irodába hogy megebédeljen. Ijedten rohant be hozzá nemsokára a kapus azzal a hírrel, hogy a gyár tetejéről lángok csapnak ki. A tűz hihetetlen gyorsasággal terjedt. Amit menteni lehetett, azt a nagyszámu tűző tőszag hamarosan biztonságba helyezte. Az iroda helyiségen kívül három óra lefolyása alatt minden elpusztult, csak a füstös kopaszfalak maradtak meg. A tűz keletkezésének okát még még nem tudják. Lehet véletlenség is, bosszu műve is. Ezt a rendőrség van hivatva kideríteni. A gyár területén levő öt munkást eddig nem sikerült fel találni a mi miedenesetre okot ad gyanura. Nagyszámu rendőrség és katonaság tartotta fen a rendet a tűz körül. Oly óriási nézőtömeg verődött össze, hogy a lóvasuti közlekedés is jó időre szünetelt. A kivonult mentőknek akadt dolguk, A gyár biztosítva volt és Nicholson, a gyár tulajdonosa valódi angol flegmával nézte a nagy vagyon pusztulását.

* **Hatujju tolvaj.** Krassó-Szörénymegye egyik kisebb községében közelebb valami apró lopás esett meg. Egy hizott kocját hajtott el az ismeretlen tolvaj, a kit a csendőrség üzöbe vett. Egy lányom alapján kezdték meg a nyomozást, mely ott maradt a sárban s a melyen — hat ujj volt. A csendőrség járőre aztán lábvizit tartott a faluban s meg is került a hatujju legény Olár István személyében a ki be is vallotta a lopást.

* **Megölte a saját gyermekét.** Battonyán f. hó 27-én Kingya Arsza battonyai lakos Danicza nevű szolgálénya saját újszülött gyermekét megölte. Danicza bánátujfalusi szerb leány vezetőkénevét nem tudja. — A bűnös anyát a battonyai kir. járásbírósnak adták át s vizsgáti fogházba helyezték.

Közigazgatás.

A kertészet fejlődése az Alföldön. A kertészet fejlődésében nagy haladás mutatkozik a magyar Alföldön. A szegedi kereskedelmi és iparkamarának jelentése kiemeli, hogy Csongrád megyében, de az összes nagy városok körül is nemcsak a haszonkertészet ilt jelentékenyebb arányokat, hanem a dísz- és virágkertészet is. Egyes városok, a területek fokozatos és nagymérvű befásítása mellett kiváló gondot kezdenek

fordítani a köztérek és közutak, valamint az utcák befásítására és közterek létesítésére. Kedvezően alakul kivált a homok vidék és az egykori rétterületek gyors befásítása. Az ármentesített réteken főleg a városok közelében figyelemre méltó mezőgazdasági kultúra keletkezik, nagy arányokban termelnek a kereskedelmi és ipari növények, faiskolák létesülnek és a parti földeken nagy nehézségekkel küzdő virágkertészet is levonul a rétekre. Szeged körül már holdakra megy az ilyen virágkertészetek ss rózsálgetek száma, úgy hogy bizonyos idő-évakokban kertészeink a fővárosba, Bécsbe, sőt külföldre és különösen Belgrádba szállítják a rózsákat. Életrevaló, értelmes kertészeink kellő munkát és gondot fordítanak e mellett a haszonkertészetre és a hajózási évadban hagyományt, zöldseget, paprikát és más terményeket szállítanak Szerbiába. A gyümölcsstermelésben főleg a homok vidékek tűnnek ki, de súlyos hátrány, hogy a tömegesen piacra hozott gyümölcsök közt a nemesebb fajok is keverve vannak, úgy hogy azoknak kivitelre való értékesítése nehézzé, sokszor lehetetlenné válik.

Az idő pénz.

Minden modern berendezésű szerkesztőségben óriás betűk ordítják a falon :

A szerkesztőségben az idő

drága.

A nyomda kéziratra vár.

Hosszas társalgásra nincs idő.

Hja, a modern korszellem számízi a vendégszeretetet — még a redakcióból is. Ahol pedig a modern korszellemnek ősi erényeket megsemmisítő hatalma ellen küzdenek. Szép dolog ez a vendégszeretet erénye, de — nem a redakciókba való. Az újságírók maguk is nagyon szeretik ezt az erényt — különösen élvezni. De hát más emberfia nincs úgy vele ?

Hanem hát — a nyomda kéziratra vár, hosszas — lásd különben a fenti plakátot.

A nyomdának épen ilyen kéziratvágya volt tegnap, mikor betoppan hozzánk — egy darab tömzsi, kövérség. Roppant jóízű kedve volt, aminek mosolyokban, nyájas pillantásokban, kezei dörzsölésében és más ilyen töle kitelhető módon iparkodott kifejezést adni.

Valami dolga volt — a 9-ik lányát adta férjhez, kért, hogy írjuk ki az újságba.

— Ha nem sajnálják a fáradságot. Ugy is tudom, hogy sok dolog, ugyebár ?

— Biz az sok.

Körülvizslató fényes szeme észrevette a falon a rákiabáló plakátot.

!! Az idő drága !!

Összecsapta a kezeit.

— Jaj, hát még akad olyan is, aki a trécselésével akarja az urakat háborgatni ? No az rettenetes ! Én tudom, mi az, mikor az ember dolgozna és a nyakán ülnek.

A munkatársak kezeit nyújtották a résztvevő kebelnek — elismerés és — bucsuképen.

— Képzelmék az urak : minap leülök én is hogy irok már valami házasságközvetítőnek levelet, amiben elősorolom mind a nyolcz lányomnak a jó tulajdonságait, hogy annak fejében kerítsen számukra valami jó férjet. Hat lányommal már elkészültem : épen hat árku irtam tele a magasztalásukkal. Epen a hetedikbe akartam kezdeni . . .

— De kérem, mi megelégszünk hattal is.

— Hát akkor nyitja rám az ajtót a szomszédom ; a Krampf Jakab. Oda tehenkedik az íróasztalomra és bámul az írásomba, mint az ökör. Ideges mozgások.

— De ha csak tehenkedett és bámult volna, hanem elkezdte először szidni a feleségét és dicsérni a sertés-it.

Tetszik tudni : a felesége soványodott, a sertései hiztak. Ez bosszantott mert tetszik

tudni, nekem a feleségem hizik s a sertései soványodnak.

Ezt jól esett hallanunk.

De a mi emberünk kérlelhetlen humorizált tovább :

— Tetszik tudni : én békességes ember vagyok. A türelmem valóságos hajókötél. No, még magam is szeretek beszélgetni.

— Azt látjuk.

— De mondják nekem az urak ; nem az az ember boldogsága, ami a száján bemegy, meg a mi száján kijön ?

— De uram . . .

— Hanem akkor dolgom volt. A lányaim boldogsága forgott paczkán. Oh, az én kedves lányaim. Az a kedves, borzas, meg a drágálatos pisze s meg a melyik olyan, aranyosan selypít, meg a melyik oly kedvesen bandzsálít . . . Es az a gazember a diaznóiról beszél nekem !

A redaktió e perczen már a forrongó katlanhoz kezdet hasonlítani, melyben zubog a düh és rögtön iszonyatosan fog kitörni. A vészjósló pillantások kereszttüzeiben a mi emberünk sértetlenül állott.

— De legbosszantóbb volt a dologban, hogy nem akart megérteni, hogy terhemre van. Pedig gyöngéd czérlásokat is tettem, mondtam neki, hogy takarodjék . . . De, tréfára vette és rőfögött, mint a viziló . . . Es ott maradt a nyakamon d. u. 5 órától esti harangszóig, mikor hazajöttek a disznói ! . . .

— És ön megállhatta, hogy nem dobta ki azt az embert ?

Vendégünk büszkén mosolygott.

— Meg. Fékeztem magamban a dühöt. Uralkodtam az indulatomon: Legyőztem magamat az udvariasság kedvéért.

A redaktió tagjai erre mind felállottak és egyenkint járultak a hőserejü férjühoz.

— Uram : ön nagy ember !

A vendég ur szabadkozott. Már mért volna ő nagy ember ? Hanem azért elfogadta a gratulációkat : hihetőleg talált valami jogczimet magában, hogy elfogadhassa.

— Hehehe ! Hát jól tették az urak, hogy fölirták a falakra : az idő pénz . . . Különbön ugy járnak, mint én a szomszédommal. Ugy-e mulatságos historia volt ? . . . Hm . . . tudnék én még másikat is mondani . . .

Nem folytatom tovább . . .

A redaktio tagjai közt nem muszáj, hogy mindenik ilyen nagy ember legyen . . .

Mennyasszonyi selyem ruhákra való selymeket fekete, fehér és créme színekben, simát és damasztot méterenként 45 krtól 16 frt 65 krig (mintegy 300 különböző fajtaban) szállít egyes ültönyökre, vagy egész végekben is postabér-és vámmentesen Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba intézett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó. (9)

Egy elegánsan

butorozott szoba

egy vagy két személy részére

a Séchényi-utca 1801. szám a-

k i a d ó.



SCHVARZ MÁRTON

elsőrendű

közvetítő es tudakozó intézetét
május hó 1-énSzéchenyi-utcára. özv. Menceze Henrikné
1813. számú házába helyezte át.
(Hol eddig a Sinai Sámuel intézete volt.)

Dr. Örvös Lajos

ügyvédi irodáját
május 1-től kezdve a
Weisz Lévi-féle ház
I-ső emeletére helyezte át.

Kardos László

CZEGLÉD-UTCZA.

Ajánlja

Rumburgi Creas

és házi vásznak,

Szepességi és sziléziai

asztalneműek,

fehér, színes, belföldi és fran-
czia zsebkendők

nagyraktárát



Férfi Chiffon ingek,

a hírneves Schrolli-féle Chiffonból,

1 frt. 90, 2 frt. 20, 2 frt. 60

Galérok, kézelők, nyakkendők,

Harisnyák. Kesztyűk.

Napernyők. esernyők.

Kész mosó gyermek
ruhácskák.

BRASSÓI POSZTÓK,

Tricot Peruvien és Doskín.

Szabó Lajos fiai

üzégnél.



Keil Alajos-féle

Padlózat-fénymáz

(Glasur)

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára. 1 nagy palaczk ára frt. 1.35

1 kis palaczk ára 68 kr.

Viaszk-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára, 1 köcsög

ára 60 kr., mindenkor kapható:

Szent-Királyi Tivadarnál.

Margit

GYÓGYFORRÁS

MAGYAR SELTERS.

Borral használva a legegészségesebb ital.

Van szerencsénk teljes tisztelettel tudatni, hogy Margit telepünkön a „Margit“ (Magyar Selters) gyógyviznek eddig is legújabb rendszerű kezelését újra tökéletesítettük. Gyógyvizünket új czimkével ellátott új alakú, az eddigieknél erősebb üvegekben, a viznek változatlanul maradását biztosító erős dugaszolással és önkupak-elzárással hozzuk forgalomba, mely újításra szíves figyelmét felhívjuk.

Dr. Karlovsky utóda
a Margit gyógyforrás igazgatósága.

Orvosi bizonyítványok.

1892.

Dr. KORÁNYI FRIGYES.

kir. tanácsos, egyetemi tanár, a budapesti m. kir. tud. egyetem I. belgyógyászati kórodájának igazgatója.

A Margit (Magyar Selters)-gyógyvizet sokszorosan használván, úgy magángyakorlatomban mint a vezetésem alatt álló egyetemi kórodán azt jó hatásúnak találtam: a nyákhártyák, főleg a gyomor és légutak nyákhártyáinak hurutos bántalmainál. A használatban levő egyéb vizektől, melyenek a Seltersi, Radeini, Vichy stb. különbözik e víz csekélyebb szabad szénsav tartalmánál fogva, s azért oly esetekben, midőn vérzések lehetősége forog fenn vagy a vérkeringési szervek izgatásától kell tartani, a szénsavdúsabb vizek fölött előnnyel bír.

Dr. KÉTLY KÁROLY,

egyetemi tanár, a budapesti m. k. tud. egyetem II. belgyógyászati kórodájának igazgatója.

A „Margit“ (Magyar Selters)-gyógyforrás vizét, mely a tiszta szikéleges ásványvizek sorába tartozik, részint magángyakorlatomban, részint a vezetésem alatt álló egyetemi belgyógyászati kórodán, hosszú idő óta használom, s azt a gyomor, belek, húgyhólyag, főleg pedig a légzőszervek hurutos bántalmainál legjobb eredménnyel alkalmaztam. E víz más hasonló vegyi összetételű vizek közt, mint a Seltersi, Gleichenbergi, Giesshübli stb. kisebb szabad szénsav tartalmánál fogva bír előnnyel.

Kizárólagos
főraktár

ÉDESKUTY L.

cs. és kir. és szerb. kir.
udv. ásványviz-szállítónál

Budapesten, Erzsébet tér 8. sz.

Ugyisint kapható minden gyógyszertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Üzlet helyiség változtatás!

a „**KEGYELET**”

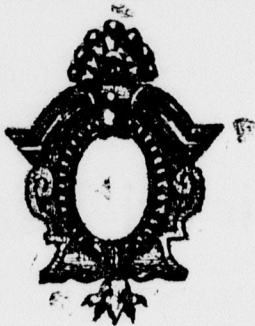
temetkezési intézet üzlet helyiségét

1892. év Május hó 1-től kezdve

a megyeház közelében újonnan épített

kereskedelmi és iparbank palotájába

teszi át.



Kulosár Antal

bádogos,

Debreczen, csapó-utca Hajdu-ház.

Ajánlja elsőrangú, a legjobb szerkezetekkel felszerelt

BÁDOGOS ÜZLETÉT,

a hol minden e szakmába vágó munkát legszebb kivitelben, jutányos árak mellett teljesítet.

Elvállal **tető fedéseket, csatornázást, Closetek** (angol árnyékszék) -tb. **elkészítését.**

Folyton készletben tartok és megrendelésre készíttetek mindenféle

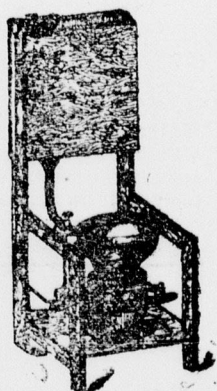
konyhaberendezési bádogos cikkeket,

ülő- és fürdő-kádakat, kerti-locsolókat és minden bádogos munkához tartozó munkákat.

Jutányos árak és pontos kiszolgálást lévén üzleti elvem, magamat a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlva vagyok teljes tisztelettel

KULCSÁR ANTAL

bádogos.



KASZANYITZKY ENDRE

előbb

KUHINKA ISTVÁN K.

DEBRECZENBEN.

ajánlja, üveg, porcellán, lámpa és háztartás cikkek nagyválasztékkal berendezett raktárát:

tavaszi és nyári idényre

különlegesen

TÜKRÖZÖTT KERTIGOLYÓKAT,

gráczi aranyhalakaf,

igen csinos

hal és virágtartókat

szabadalmazott

étel és palaczkhűtő jégszekrényeket

legjobbnek bizonyult egészségi

SZÓDAVIZ KÉSZÜLÉKEKET minden nagyságban.

Berndorf chinaezüst és Alpacca evőeszközöket

20 évi jótállás mellett.

Árjegyzékkel kívánatra bérmentve szolgálók.

Vidéki megrendelések a legnagyobb figyelemmel teljesítetnek.

Lakás berendezésekhez

szőnyeg, buterszővet,

függöny,

viaszos vászon,

parkett,

lynoleum (parafaszőnyeg)

nagy

választékban

tetemesen

leszállított áron.

Kunz József és Tsa.

cégnél

Debreczenben, kistemplom-bazár.

Női ruhaszövetek, Gyapju Voile-ok,

Mosó-Voile-ok, Batist, Zephir, Atlas-Satin.

Vásznak. Kész fehérmeműek.

Szőnyegek, függönyök,

ágy és asztalterítők,

Szabó Lajos fia cégnél.

Leszállított árukaz egész idény alatt.